



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD v právnej veci žalobcu: **D., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., právne zastúpeného JUDr. L. K., advokátom v B., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/2186-18331/2005/991031-r zo dňa 13.04.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1S 222/2005-32 zo dňa 22.02.2007, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 222/2005-32 zo dňa 22.02.2007 **potvrzuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

### Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/2186-18331/2005/991031-r zo dňa 13.04.2005, ktorým žalovaný podľa § 44 ods. 6, písm. b/ bod 1 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia november a december 2003, spolu v sume 880 000 Sk.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že šetrením žalovaný zistil, že subjekt S. s.r.o., dodávateľ, ktorý mal uskutočniť zdaniteľné plnenie pre žalobcu,

toto plnenie nikdy neuskutočnil. Žalovaný pritom vychádzal zo skutočnosti, že dodávateľ neodviedol zo sporných plnení príslušnú daň, čím bolo dostatočne preukázané, že toto plnenie sa nikdy neuskutočnilo. Súd ako základnú právnu otázku hodnotil, či žalobcovi vznikol nárok platiteľa DPH na odpočet dane za podmienok vyplývajúcich z ust. § 20 ods. 1, písm. a/ zák.č. 289/1995 Z.z., platného v roku 2003. Súd sa nestotožnil s námietkami a právnym názorom žalobcu v žalobe, a pretože nezistil ani také vady konania, ktoré by mohli mať z procesného hľadiska vplyv na zákonnosť rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že nie je zrejmé, ako sa krajský súd vyrovnal s námietkami žalobcu o rozpore rozhodnutia žalovaného s ust. § 20 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 1, písm. c/ a § 20a ods. 1, písm. a/ v nadväznosti na ust. § 20 ods. 1, písm. a/ zák.č. 289/1995 Zz. o dani z pridanej hodnoty v znení platnom v roku 2003. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva ďalej skutočnosť, či sa krajský súd zaoberal zákonnosťou postupu žalovaného. Taktiež nie je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s námietkami žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s § 29 ods. 2, ods. 8, § 30 ods. 3, druhá veta a § 48 ods. 6, druhá veta zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov. Uviedol, že o tom, že dodávateľ uskutočnil zdaniteľné plnenie nemôže byť pochybnosť, pretože túto skutočnosť preukazuje okrem daňových dokladov: FD č. 59, FD č. 60 a FD č.61 aj čestné prehlásenie konateľa dodávateľa – p. S., zo dňa 20.01.2004. Navrhovateľ má za to, že splnil všetky podmienky na uplatnenie nároku na odpočet DPH v zmysle § 20a ods.1, písm. a/ zákona o DPH platného v roku 2003 a tento svoj nárok preukázal dostatočnými a hodnovernými dôkazmi.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p bez pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods.4 O.s.p., v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd zistil, že spor medzi účastníkmi spočíva v skutkovej okolnosti, či zdaniteľné plnenie od spoločnosti S., s.r.o. K., bolo uskutočnené. Najvyšší súd sa stotožnil so žalovaným, že platiteľom predložené faktúry a ich úhrady samé o sebe nepreukazujú, že došlo k uskutočneniu predmetných služieb spoločnosťou S., s.r.o.. Predmet zdaniteľného plnenia podľa daňových dokladov č. FD 59/03 a FD 60/03 je deklarovaný ako práce na poradenstve a technickej pomoci pri zabezpečení know how, zmluvných vzťahov a rokovaniach pre stavbu P. a podľa daňového dokladu č. FD 61/03 je predmet zdaniteľného plnenia deklarovaný ako práce na sprostredkovaní stavebných prác pre stavbu P.. Z uvedeného je zrejmé, že zdaniteľné plnenie malo v danom prípade nehmotnú podobu vykonania určitých činností. Vzhľadom na to,

je jeho následné preukazovanie v daňovom konaní zložitejšie. S touto skutočnosťou žalobca musel byť uzrozumený. Dôkazné prostriedky o existencii zdaniteľného plnenia musí poskytovať daňový subjekt. Žalobca v konaní na žiadosť správcu dane nepredložil ani podrobnú špecifikáciu predmetu zdaniteľného plnenia, z ktorej by bolo možné nepriamo existenciu zdaniteľného plnenia vyvodzovať. Najvyšší súd konštatuje, že v rozsahu žalobných dôvodov a odvolacích dôvodov nezistil porušenie zákona. Preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

**P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.**

V Bratislave, dňa 24. apríla 2008

**JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.**  
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:  
Alena Augustiňáková